

En halv milliard kroner skal nu hentes hos skatteyderne og hos virksomhederne til finansiering af skattelettelser på lønindkomster, skattelettelser, som vi ikke rigtig har fået øje på endnu i al fald. Skattereformen forløber som planlagt, hedder det, bortset fra at f.eks. det skrå skatteloft ikke blev nedsat som lovet. Nye skatter vælter ned over befolkningen i form af afgifter og øgede ejendomsværdier.

Det er ikke første gang, vi drøfter grønne afgifter, og udgangspunktet for Det Konservative Folkeparti er fortsat, at vi principielt ikke er modstandere af grønne afgifter, men at det er en betingelse, at disse virker adfærdsregulerende, og at de er nødvendige for at begrænse ressourceforbrug og forurening.

Det er ikke tilfældet med dette lovforslag, hvor det miljømæssige sigte er meget svært at få øje på. Dette lovforslag handler derfor, som hr. Martin Glerup rigtigt nok sagde, alene om skat. Som jeg tidligere nævnte, skal en halv milliard kroner nu opkræves – en unødvendig udgift uden miljømæssigt sigte, men med masser af bureaukrati til følge.

Som det fremgår af lovforslaget, skal afgiften betales af såvel private som virksomheder. For private vil afgiften ikke volde det store administrative besvær. Den vil blive opkrævet ligesom alle de øvrige afgifter, f.eks. grønne afgifter og moms.

Forbrugerne bør kunne konstatere, at ikke nok med, at den grønne afgift skal stige i 1997; der er også kommet endnu en afgift på. I dag udgør afgifterne faktisk omkring 90 pct. af regningen, når man får sin opgørelse, og dér må jeg sige, at jeg for en gangs skyld er enig med hr. Frank Aaen i, at de grønne afgifter ikke rammer alle lige hårdt. De rammer altså de lavest lønede særlig hårdt. Nu er miljøministeren her ikke, men så kan jeg jo bede skatteministeren sige, hvor meget den enkelte skal spare, for at udgifterne ikke skal øges.

Danskerne sparer på vandet. Det har vi lært, og de afgifter, vi har i dag, må siges at være tilstrækkelige for, at incitamentet til besparelser er til stede.

Hvis vi så vender os mod afgifterne på virksomhederne, er situationen værre og bringer mine tanker tilbage til de grønne afgifter, som regeringen sammen med SF og Enhedslisten vedtog sidste år. Mener skatteministeren virkelig, at det er rimeligt at pålægge virksomhederne alle disse øgede administrative opgaver og udgifter? Om end spildevandsafgifterne i den

sammenhæng ikke forekommer så komplicerede som CO₂-pakken, er der lagt op til ganske betydelige opgaver med at indberette, måle og angive.

Erhvervsministeren udarbejder den ene redigørelse efter den anden om administrative lettelser, hvor skatteministeren med den anden hånd indfører det ene mere bureaukratiske system efter det andet. Tager vi procesvirksomhederne, anerkender jeg, at det er rimeligt i det omfang, man vedtager afgifterne, at der skal betales en lavere sats. Det kan ikke være anderledes. Men disse virksomheder skal nu udarbejde opgørelser over både spildevandsafgifter og CO₂-afgifter. De sidste er så komplicerede, at end ikke de enkelte told- og skatteregioner kan finde ud af dem. Listevirksomhederne skal herudover også udarbejde grønne regnskaber.

Siden regeringen er trådt til, har den ikke bestilt andet end at forringe erhvervslivets forhold. Fra 1997 skal virksomhederne betale arbejdsmarkedsbidrag, CO₂-afgiften er trådt i kraft, der er indført beskatning af alverdens ting, goodwill, aktieavancer m.v., og afskrivningsreglerne er blevet forringet.

Regeringen må forstå, at det ikke nytter noget at vælte den ene byrde efter den anden over på virksomhederne. Danmark skal konkurrere med udlandet, og alle disse tiltag er direkte skadelige for vores konkurrenceevne, for dansk økonomi og for beskæftigelsen.

Til det mere tekniske vil jeg sige, at jeg har en række spørgsmål i udvalget. Jeg synes ikke, det helt klart fremgår af lovforslaget, hvad der skal betales og særlig ikke af den enkelte, men det kan vi vel få afklaret under udvalgsarbejdet.

Det Konservative Folkeparti kan ikke støtte lovforslaget.

(Kort bemærkning).

Martin Glerup (S):

Jeg ved nu ikke, om fru Gitte Seeberg skulle have så ondt af virksomhederne. Jeg synes, at indvendingerne mod dette lovforslag har været få og ret spagfærdige, og det tyder på, at man egentlig ved, at dette er en rimelig afgift, som kun udgør 0,1 pct. af lønsummen.

Men når jeg tog ordet, var det også for at gøre op med det argument, at de grønne afgifter rammer alle lige hårdt, for det er simpelt hen ikke rigtigt. F.eks. var det tidligere sådan, at en enlig pensionist, der boede i et hus, skulle betale for 170 m³ vand. Nu er det efter det forbrug, vedkommende har, og det er tit nedsat til en